

Podľa § 6 ods. 6 zákona č. 576/2004 Z. z. o zdravotnej starostlivosti, službách súvisiacich s poskytovaním zdravotnej starostlivosti a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon č. 576/2004 Z. z.“) informovaný súhlas s poskytnutím zdravotnej starostlivosti dáva:

- a) osoba, ktorej sa má zdravotná starostlivosť poskytnúť, alebo
- b) **zákonný zástupca**,

V užšom slova zmysle sú zákonným zástupcom dieťaťa podľa § 31 ods. 1 zákona č. 36/2005 Z. z. o rodine a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon č. 36/2005 Z. z.“) **rodičia maloletého dieťaťa**, ktorí ho zastupujú v rozsahu, v akom nie je spôsobilé na právne úkony.

V širšom slova zmysle, ak je dieťa **v náhradnej starostlivosti**, tak informovaný súhlas dáva lekárovi iný zákonný zástupca podľa § 6 ods. 1 písm. b) zákona č. 576/2004 Z. z. Sú nimi opatrovník, poručník, iná fyzická osoba ako rodič, ktorá má maloleté dieťa zverené do osobnej starostlivosti, osoba, ktorá má dieťa v náhradnej osobnej starostlivosti, osoba, ktorá má dieťa v pestúnskej starostlivosti, osoba, ktorá má záujem stať sa pestúnom a má dieťa dočasne zverené do starostlivosti, budúci osvojiteľ, osoba, ktorá má dieťa zverené na základe predbežného opatrenia nariadeného súdom alebo štatutárneho zástupcu zariadenia, v ktorom sa vykonáva rozhodnutie súdu o nariadení ústavnej starostlivosti alebo rozhodnutie súdu o uložení ochrannej výchovy.

Zákon č. 576/2004 Z. z. súčasne neobchádza ani samotnú osobu, ktorá je síce nespôsobilá dať informovaný súhlas, ale z dôvodu, že zdravotná starostlivosť sa poskytuje priamo jej, podieľa sa na rozhodovaní v najväčšej miere, ktorú dovoľujú jej schopnosti.

Vyššie uvedené znamená, že súčasťou zápisu do zdravotnej dokumentácie bude aj vyjadrenie osoby nespôsobilej dať informovaný súhlas.

Otázku zastúpenia na základe plnomocenstva upravuje zákon č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník v znení neskorších predpisov (ďalej len „Občiansky zákonník“), pričom splnomocniteľ (zastúpený) musí mať spôsobilosť tak na uzavretie dohody o plnomocenstve (na udelenie plnomocenstva), ako aj na právny úkon, ktorý má splnomocnenec (zástupca) za neho vykonať.

Zastúpenie teda vzniká dohodou o plnomocenstve podľa § 23 Občianskeho zákonníka pričom splnomocnenec sa voči tretím osobám môže preukazovať plnomocenstvom (jednostranným právnym úkonom vystaveným splnomocniteľom) alebo aj dohodou o plnomocenstve (dvojstranným právnym úkonom).

Obsahom plnomocenstva (dohody o plnomocenstve) musí byť skutočnosť, že splnomocniteľ **(v tomto prípade rodič ako zákonný zástupca)** udeľuje plnomocenstvo splnomocnencovi **(tretej osobe, či už fyzickej alebo právnickej)** a rozsah splnomocnencovho oprávnenia **(v tomto prípade udeliť informovaný súhlas)**.

Rozsah splnomocnencovho oprávnenia splnomocnenec v zásade nemôže prekročiť. Forma plnomocenstva všeobecne nie je ustanovená. Obligatórne sa však vyžaduje písomná forma vtedy, ak sa právny úkon v mene splnomocniteľa robí v písomnej forme.

Vzťah medzi zákonom č. 36/2005 Z. z. a Občianskym zákonníkom je založený na princípe subsidiarity, čo znamená, že v prípade ak niektorú otázku neupravuje zákon o rodine postupuje sa podľa Občianskeho zákonníka.

Preto rodič maloletého dieťaťa môže udeliť plnomocenstvo aj starému rodičovi, ak je ten spôsobilý na právne úkony.

Odporúčam poskytovateľom zdravotnej starostlivosti požadovať od splnomocnenca (napr. starého rodiča) predloženie **písomného plnomocenstva (alebo dohody o plnomocenstve)** s výslovné uvedeným oprávnením dať informovaný súhlas na poskytnutie zdravotnej starostlivosti s úradne overeným podpisom (buď u notára alebo

na matričnom úrade), a to z dôvodu absolútnej istoty, že dotyčná osoba má skutočne oprávnenie takto konať.